DIVIZIA NAȚIONALĂ „A"

ETAPA A 12-A

CUM S-AU COMPORTAT CELE 8 PARTIDE ÎN CARE EXTREMELE AU FOST SUPERIOARE ARIPILOR

UN RAPORT VALORIC INVERSAT

Ne întrebam la sfîrșitul partidei Vagonul — Petrolul, *care a fost factorul determinant în raportul extreme-echipă, avînd în vedere că perechea* Stănoaie — Macavei *înscrisese două din cele trei goluri ale victoriei arădene, în timp ce omonima ei din echipa adversă,* Moldoveanu — Grozea, *contribuise din plin la culoarea cenușie a jocului petroliștilor. Un răspuns parțial aveam să găsim în replica lui* Grozea: „Au jucat, oare, ceilalți coechipieri mai bine?" *Nu l-am mai întrebat pe internaționalul ploieștean de ce s-a complăcut într-un asemenea raport de egalitate, cînd pretențiile față de el erau mult mai mari, cînd, ipotetic, randamentul celor două experimentate extreme petroliste trebuia să fie superior aripilor de la* Vagonul. Grozea *acuza oboseala unor deplasări repetate.. Dar ceilalți jucători ai* Petrolului *care sîmbătă au jucat foarte slab nu aveau nici măcar o asemenea scuză!* „Nu l-am mai văzut jucînd așa slab — *ne spunea după meci* Ilie Oană — *decît în... săptămîna premergătoare acestui meci!" Remarcabilă, luciditatea antrenorului ploieștean, care-și refuză motivări șubrede.*

De partea cealaltă a terenului, aripile Vagonului, *larg desfășurate în joc, trăgeau după ele întreaga garnitură, mai puțin greoaie ca de obicei.* Macavei, *suplinind printr-o laborioasă activitate de-a latul terenului și dese replieri tactice, lipsa de decizie în șuturile din acțiuni (golul l-a înscris din lovitură liberă de la peste 20 m — specialitatea sa),* iar Stănoaie, *decis în cursele pe linia clasică a tușei (așa a și înscris golul ce a pecetluit victoria echipei sale, creindu-și un culoar pe care a sprintat și a șutat sec de la 16 m) au hărțuit continuu apărarea* Petrolului, *obligîndu-l pe* Mihai Ionescu, *neinspirat și indecis, pe* Pal *și* Bădin *ce acționau asincron, să comită greșeli. Dar numai jocul bun al celor două aripi a constituit cheia victoriei* Vagonului? *Nu, pentru că suportul permanent al acestora l-au constituit deschiderile inspirate ale lui* Chivu *(în revenire de formă), colaborarea cu* Adam, *doritor, pare-se, să se reintilnească cu fostul golgeter...* Adam. *Jocul decis, avîntat, al celor două extreme, era în permanență alimentat de liniile din spate și susținut de coechipieri din propriul compartiment. Acest fapt a și anulat superioritatea ipotetică a echipei ploiestene, determinînd chiar, în cele din urmă, rezultatul.*

Paul SLĂVESCU

CEI OPT ARBITRI DIN ETAPA A XIII-A

A. POP (Oradea) : Politehnica Iași — Vagonul Arad ;
M. ROTARU (Iași) : Progresul București — A.S.A. Tg. Mureș ;
V. PĂDUREANU (București) : U.T. Arad — Dinamo Bacău ;
N. RAINEA (Bîrlad) : Crișul Oradea — Rapid București ;
I. DRĂGHICI (București) : Petrolul Ploiești — Jiul Petroșeni ;
I. RITTER (Timișoara) : Farul Constanța — Steaua București ;
V. DUMITRESCU (București) : „U" Craiova — F. C. Argeș Pitești ;
Z. DRĂGHICI (Constanța) : Dinamo București — „U" Cluj.

BUCUREȘTI. Datcu se întinde zadarnic spre balonul trimis în poartă de... Ghergheli (Dinamo — Progresul 1—1)
Foto: C. PUCA

6 EXTREME, DAR NICI UNA ADEVĂRATĂ!

„Nu am extreme!" — mărturisea profund afectat la sfîrșitul partidei, antrenorul ieșean **Justin.** Și aceste cuvinte ar putea caracteriza în fond toți atacanții de margine care au evoluat sîmbătă la Bacău. Aparent aprecierea pare exagerată, căci pe posturile de extremă au evoluat **David, Incze, Rugiubei, Goleac, Volmer** și **C. Popescu,** primii doi fiind „meseriași" consacrați. Dar practic n-a existat măcar o singură extremă adevărată, cu calitățile complexe și complete necesare postului.

Datorită jocului în deplasare, **Incze** a devenit logic „aripă retrasă" și în această postură ieșeanul s-a descurcat onorabil, întărind de cîteva ori (și nu fără succes) defensiva. Dar spiridușul acesta iute și cu dribling elegant, și-a pierdut rațiunea declarată, și valoarea sa de extremă, ori de cîte ori a trecut linia de centru, căci o nefirească teamă de adversar l-a imobilizat sau i-a răpit din elan. Deși avea condiții favorabile să pătrundă oblic, cu șanse de gol, spre careul advers, Incze, a glorificat stereotip, fuga paralelă cu tușa. **„Cîte nu am încercat cu acest băiat,** își spunea necazul, antrenorul Justin. **Nu știe să finalizeze. Fuge de adversar!".** Iar Goleac a fost... figurant...

Dintr-un punct de vedere (dar numai dintr-un punct și acesta evident incomplet!) săgețile băcăuanilor s-au situat pe un plan pozitiv, căci **David** și **Rugiubei** au țîșnit cu mai multă vigoare spre careul advers. Un vechi păcat însă i-a dominat și pe ei. Dinamoviștii n-au știut (sau poate n-au vrut!) să-și asume răspunderea majoră a finalizării și s-au rezumat la centrări stereotipe, rezolvate de adversari. Majoritatea acțiunilor lor s-au destrămat tocmai în pragul împlinirii, deoarece pasa decisivă, dacă a existat ca intenție, a lipsit calitativ. Este vorba poate și de o stîngăcie tehnică, vizibilă sîmbătă, corelată cu debilitatea tactică, ceea ce explică credem aproape totul. Chiar și incapacitatea tuturor celor șase „subiecți" de a juca fără minge. Iar dacă partida în ansamblul său a fost lipsită de culoare, o parte din vină o poartă fără îndoială și extremele.

Mircea IONESCU

CÎRCIUMĂRESCU, UN EXEMPLU

La Tg. Mureș într-o oră și jumătate, au evoluat șase extreme „de profesie". Două **(Lucaci** și **Szilaghi)** s-au schimbat între ele, iar una **(Niță)** a jucat atît cît a fost ținut în teren (o singură repriză) pe postul de atacant central, adică acolo unde ar fi trebuit să se afle **Decebal Neagu,** dacă o întindere muschiulară nu l-ar fi obligat să rămînă în Craiova. Desigur că „imaginea stas" a extremei (preluare sau interceptie, cursă în linie dreaptă, centrare sau un eventual șut la poartă) a început de mult să pălească, cam din momentul cînd restructurări de concepție au plasat fotbalul modern sub zodia succesului condiționat de știința defensivei. La Tg. Mureș, jocul extremelor fără să prezinte vreo evoluție de mare reușită, a zdruncinat întrucîtva „schema", prin demonstrația inedită a lui **Circiumărescu.** Acest „11" craiovean, cu inimă de leu și spirit elevat, a alergat într-adevăr ca o extremă, a combinat ca un mijlocaș, a barat șarjele conduse de **Rakși,** întocmai ca un fundaș și a șutat de cîteva ori la poartă ca un atacant central. Brăzdînd terenul în toate direcțiile, el căuta mingea și afirmarea și ea ar fi fost poate deplină dacă coechipierii i-ar fi înțeles sentimentele și intențiile. Perechea sa, **Martinovici,** a fost mai rigidă și constrîns de jocul bun al lui **Chiru,** a așteptat (cu folos) ca acesta să greșească măcar o dată. Atunci, din cioenirea între maturitate, rutină și talent, a scăpărat scînteia fotbalului și **Bay** a trebuit să arunce mingea la centru. De la mureșeni, **Lungu,** din dorința de titularizare, a depus suficient zel și conștiinciozitate ca să-l pună pe **Bone** pe gînduri. În schimb **Lucaci,** revelația sezonului, prea firav ca să-l învingă pe **Niculescu,** nedorindu-și-l în cale, a fugit de multe ori tocmai pe partea dreaptă. Despre **Lucaci** nu știm decît că este un copilandru talentat. Cu **Lucaci** trebuie să avem răbdare.

Ion CUPEN

CLASAMENTUL

1. Rapid	3	2	0	1	5—4	4
2. Dinamo	3	1	1	1	4—4	3
3. Progresul	3	1	1	1	3—4	3
4. Steaua	3	1	0	2	4—4	2

CUPLAJUL INTER-BUCUREȘTEAN

PREFERINȚA LUI ANGELESCU: ARIPA STÎNGĂ!

Dacă Rapid a reușit să-și depășească adversarul în jocul de simbătă (și ne referim în primul rînd la primele 30 de minute, cînd cele două echipe au avut efective egale) aceasta se explică — în primul rînd — prin superioritatea liniei de mijloc feroviare (Dinu — Dumitru) *asupra celei militare* (D. Popescu — Negrea), *și — în al doilea rînd —* prin plusul de vioiciune și de combativitate al extremelor.

Și nu e vorba atît de randament superior dat de aripile rapidiste, în comparație directă cu al celor prezentate de Steaua, cît de JOCUL PE ARIPI *ca noțiune independentă. Trăsătura caracteristică la Rapid a fost deplasarea permanentă a unuia din atacanții centrali* (Angelescu) *pe aripa stîngă, concomitent cu o pătrundere a extremului stînga „en titre",* Codreanu, *pe mijlocul terenului. Statistica primei reprize ne-a arătat că din 8 acțiuni individuale ale lui* Angelescu, 6 s-au purtat pe aripa stîngă, partea pe care a acționat de predilecție atacantul central rapidist. *Manevra a dat rezultat, mai ales că* Sătmăreanu *s-a dus după el, ceea ce crea posibilități de pătrundere pe mijloc, lui* Codreanu.

Minusculul extrem din Giulești a jucat astfel pe o zonă mai centrală a terenului, mai ales că în acest meci el n-a ezitat să participe și la apărare, prin încercări de deposedare a adversarului, prin jenarea acestuia în intențiile de a declanșa acțiuni ofensive. Năsturescu *a jucat mai clasic, acționînd de data aceasta mai mult pe marginea terenului, de unde a centrat bine sau pe unde a încercat acțiuni „de învăluire" a apărării.*

Despre extremele Stelei, mai puține lucruri de spus, dată fiind eliminarea lui Sorin Avram.

Pe cealaltă parte, Creinicea*nu a dat un randament bun (mai puțin șutul la poartă), remarcîndu-se în special după pauză, cînd a trecut pe partea dreaptă.*

R. U.

TOATE IPOSTAZELE

Subiectul „extreme" ne-a fost prezentat de meciul Progresul — Dinamo, *sub toate aspectele lui; mai întîi, ca grad de experiență, am văzut în teren și reprezentanți ai grupului consacraților — prin* Pîrcălab *și* Haidu, *pe unul al grupului confirmaților — l-am numit pe* Țarălungă *— și, în sfîrșit, n-au lipsit nici „ambasadorii" tineretului, adică* Radu Ionescu *și, mai ales, debutantul,* Decu.

Extreme cu ani și ani, cu sute de meciuri la activ... Extreme cu tracul debutului în suflet și în mușchi...

Complexitatea aspectelor și constatările oferite de deschiderea cuplajului interbucureștean nu s-a oprit la atît. Tipurile, ca mod de a acționa, al aripilor apărute în acest joc, au fost și ele foarte diverse. Iată-l, pentru început, pe extremul foarte aproape de prescripțiile moderne ale jocului, îndeplinind permanent misiunea de a acționa pe o zonă foarte largă, înainte-înapoi, fără să fie legat de partea pe care se așează, la început de reprize, l-a întruchipat destul de bine Haidu. *Iată-i și pe cei care preferă pătrunderile pe centru, așa cum face adeseori* Pîrcălab, *simbăta trecută însă încă sub nivelul obișnuit al formei, al vivacității, dar cu cîteva apariții surprinzătoare pe mijlocul careului de 16 metri advers. Iată-l pe* Țarălungă, *întrebuințat o jumătate de meci extrem dreapta și alta pe postul său de preferință, pe partea stîngă a terenului. Și iată-i, în sfîrșit, pe cei care au încercat, spre a reuși cît mai bine în tinerele lor roluri, doar replicile clasice — curse pe porțiunea rezervată de numărul de pe tricou, urmate de clasicele centrări. Aceștia au fost* Radu Ionescu *sau* Decu.

Observațiile de mai sus, urmărind cît de cît o sinteză a evoluției aripilor, nu se pot opri doar la a aminti elementele pozitive ale acestor prezențe. Iată, deci, și carențe ale comportării „săgeților" ce trebuie să semene panică la poarta adversă:

— o carență generală: extremele noastre, scăpate de sub supravegherea fundașului (adversar direct) și cu porțiune de teren liberă în față, în loc să pătrundă curajos în careu și să forțeze marcarea golului sau, adeseori, efectuarea unui fault egal cu obținerea unui penalti, se mărginesc să continue cursa spre colțul de corner de unde centrează — de cele mai multe ori inofensiv — în careul mic sau mare.

— tot în legătură cu terminarea acestor curse reușite, presupunînd eliminarea prin dribling sau fentă a adversarului direct, dar ajunse, prin închiderea unghiului de către un alt apărător advers, în situația de a fi obligate să centreze, cele mai multe dintre extreme preferă tot centrarea înaltă, cele „mingi ploaie", în locul celor mai eficace centrări, care pun pe picior greșit apărarea adversă: centrările înapoi, pe jos, sau cele puternice, la semiînălțime, ducînd la marcarea de goluri din ricoșeu.

Eftimie IONESCU

ÎN CAMPIONATUL DE TINERET — REZERVE

1. „U" Craiova	12	8	2	2	22- 9	18
2. Crișul	12	7	2	3	18-12	16
3. A.S.A. Tg. Mureș	12	7	2	3	19-14	16
4. Steaua	12	7	1	4	42-17	15
5. Dinamo București	11	7	1	3	21-10	15
6. F. C. Argeș	11	6	3	2	11- 8	15
7. Dinamo Bacău	12	5	3	4	24-14	13
8. Farul	12	6	1	5	18-10	13
9. Petrolul	12	5	3	4	16-14	13
10. Rapid	12	5	2	5	15-17	12
11. U.T.A.	12	4	2	6	15-16	10
12. „U" Cluj	12	3	3	6	14-23	9
13. Politehnica Iași	12	4	1	7	11-24	9
14. Vagonul	12	2	3	7	13-26	7
15. Progresul	12	2	2	8	9-23	6
16. Jiul	12	1	1	10	6-37	3